

Iluzija stvarnosti – Dimitrije Popović

„S jedne određene vremenske distance, kada gledam te svoje stare radove, onda vidim da su oni bili puno zreliji nego što je bila moja svijest o njima kada sam ih stvarao.”, rekao je umjetnik Dimi-trije Popović u razgovoru *Iluzija stvarnosti*, u sklopu 1. FHS-ART simpozija 01. prosinca 2021. godine.

Bila mi je neizmjerena čast voditi razgovor s umjetnikom Popovićem, koji nam je otkrio svoju igru manipulacije sa stvarnošću. Njegov opus jest tradicija koja koketira s nadrealizmom, stvarajući

novu stvarnost koja se prenosi na promatrača te ga uvodi u novi, neotkriveni svijet.

Razgovor je započet Autoportretom iz '74. godine gdje je umjetnik prikazan s renesansnim simbolom ženske virtuoznosti Ginevrom di Benci, koju je također odabrao za protagonisticu svog platna, Leonardo da Vinci. Nije slučajno da Dimitrije bira Ginevru, s obzirom na njegov afinitet prema renesansnoj umjetnosti općeni-to, a posebice prema Leonardu, što se kasnije i manifestiralo cje-lovitim ciklusom *Omaggio a Leonardo* iz '80ih godina. Zanimljivo je primijetiti da se i Leonardo i Dimitrije igraju s protežnošću i prolaznošću tijela u smislu čovjekovog produžetka u neistražen prostor praznine. Prolazeći kroz njegov opus, može se shvatiti kako on zaista stvara poput prirode, no umjesto vela ugodne fikcije, on pokazuje istinu stvari – dušu i esenciju. Dimitrije zaista dolikuje renesansnom umjetniku u kontekstu ideje i stvaranja, iako s druge strane, igra se s ružnoćom i prolaznošću ljepote koje su glavne teme baroka. Za njega bih se zaista usudila reći da je bezvremenski i svevremenski umjetnik koji je svaki dio povijesti umjetnosti i popularne kulture interpretirao na svoj način s oštrom preciznošću i neupitnim znanjem.

Umjetnik Dimitrije sam je rekao da je zadaća umjetnika da po-kaže sliku svijeta takav kakav je, sa svom njegovom ljepotom, no također njenim suprotnostima. Umjetnik treba otvoriti novu dimenziju u čovjeku i postavljati neotkrivena pitanja te osvijestiti svijet. Umjetnost je uvijek vitalnost, ona je biće i kreacija čovjekova duha i uvijek nadilazi sve. Svaki koncept, svako vjerovanje u određenu struju na kraju se nikada ne ostvari u smislu da „sad“ dominira. Ona mora biti svrha predana drugima, ne smije biti zatvorena za sebe, umjetnost je ono što treba dati svijetu, ne smije biti zatvorena u neke dogmatske i normativne kalupe. Filozofija i umjetnost jedno drugo prožimaju.

SCOPUS

Nemoguće je zaobići Dimitrijevu interpretaciju religije i klasičnih biblijskih priča. Njegov prikaz raspela je apsolutno originalan, nov i neotkriven. Prikazujući Krista s leđa, pokazujući leđne kosti, tanku i izmučenu kožu, daje sasvim novi pogled na jedan klasičan motiv. Također, uzimajući modernu figuru poput Severine i njome oslikavajući priču o Salomi, umjetnik je postigao suradnju klasičnog i modernog, što je u principu i intencija u svim njegovim djelima. Iako su mu djela prožeta temama smrti, groteske, ljudske patnje, Dimitrije nam je poslao optimističnu poruku:

“Svijet neće propasti jer se brine o sebi, mislim da je filozofu i umjetniku upravo to izazov, biti kreativan i poticajan bez obzira na okolnosti kakve su. Cijela stvarnost daje potencijalnu mogućnost - izaziva nas. U tom smislu slijedite svoj koncept svijeta.”.

Lucija Pušonjić